

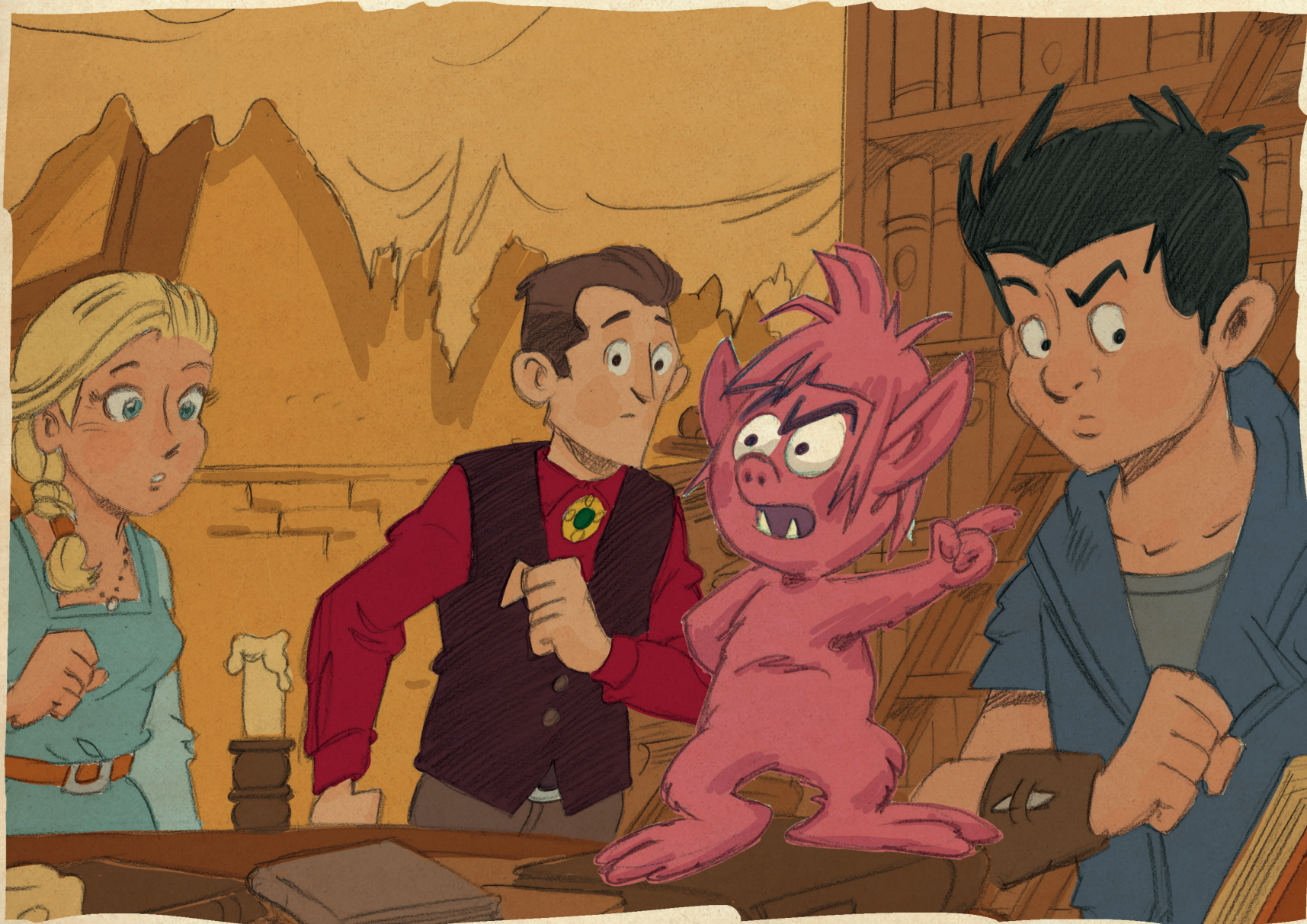
De gnoom snelde naar de herberg in de hoop daar Wilko, Vlad of Keelin aan te treffen. Cooper stapte net binnen. De weergnoom maakte daarvan gebruik om ongemerkt in de herberg te glippen, klauterde de trap op en kon via een kier de geheime kamer binnen. Keelin, Wilko, Vlad en Vega schrokken.

‘Wat kom jij hier doen?’ vroegen ze.

‘Ik kom jullie waarschuwen! Helena is ontvoerd!’

De Nachtwacht keek met grote ogen aan. ‘Wat? Door wie?’

? ?

De gnoom had een vieze, muffe aardgeur geroken in het bos en kleine voetjes gehoord.

‘Dat moeten rotstrollen zijn geweest’, zei Vega. ‘Die leven in groep onder de grond. Ongeveer honderd jaar geleden is een groot aantal rotstrollen uit de onderwereld ontsnapt. Ze zijn nooit in Schemermeer opgedoken. Tot nu! Waarschijnlijk zitten ze ergens ondergronds!’

Wilko schoot meteen in actie. ‘Kom! We moeten Helena redden!’

Terwijl ze wegrenden, riep Vega: ‘Voorzichtig! Ik zoek verder naar een manier om die trollen te bestrijden!’

Samen met Vlad, Wilko en Keelin snelde de rotstrollen achterna. De gnoom had het niet gemakkelijk om te volgen met zulke korte beentjes, maar het lukte. Vlad schakelde over naar vampiersnelheid en was al snel nergens meer te bespeuren. Maar uiteindelijk beenden ze Vlad toch allemaal bij, aan de ingang van een grot. Vlad had de trollen niet te pakken gekregen, maar had wel gezien waarlangs ze met Sacha waren ontsnapt. Naar hun schuilplaats onder de grond. De Nachtwachters namen weer hun menselijke gedaante aan en gingen de tunnel in, op zoek naar Cooper, Sacha en Helena.

Wilko, Keelin en Vlad wrongen zich door de smalle tunnel. Voor de gnoom was het een minder groot probleem, omdat die kleiner van gestalte was.

 haalde zijn neus op. 'Amaai, het stinkt hier zeg!'

